

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 listopada

№ 91.

Rok 1933.

T R E Ś C :

UMOWA

- Poz.: 704**—między Rzeczypolimą Polską a Republiką Austrjacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisana w Wiedniu dnia 22 kwietnia 1932 r. 1749
- 705**—Oświadczenie rządowe z dnia 7 listopada 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Rzeczypolimą Polską a Republiką Austrjacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisanej w Wiedniu wraz z protokółem końcowym dnia 22 kwietnia 1932 r. 1755

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 706**—Skarbu z dnia 4 listopada 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie (ustawie) Lubelskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego. . . . 1755
- 707**—Skarbu z dnia 4 listopada 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie (ustawie) Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego. . . . 1756
- 708**—Przemysłu i Handlu z dnia 7 listopada 1933 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy 1756

704.

U M O W A

między Rzeczypolimą Polską a Republiką Austrjacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisana w Wiedniu dnia 22 kwietnia 1932 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 15 grudnia 1932 r. — Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 12).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwudziestym drugim kwietnia tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego roku podpisana została w Wiedniu pomiędzy Rządem Rzeczypolitej Polskiej a Rządem Republiki Austrjackiej umowa o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin wraz z protokółem końcowym o następującem brzmieniu dosłownem:

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

i

REPUBLIKA AUSTRJACKA

pragnąc zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz unormować udzielanie pomocy prawnej w sprawach danin, postanowiły zawrzeć umowę. W tym celu zamianowały swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

P. Juljusza ŁUKASIEWICZA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Wiedniu
i P. Edwarda WERNERA, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Skarbu w Warszawie,

Prezydent Związkowy Republiki Austriackiej:

P. dr. Alfreda KEMPFA, Szefa Sekcji w Związkowym Ministerstwie Skarbu w Wiedniu
i P. dr. Rudolfa EGGERA, Radcę Ministerjalnego w Związkowym Ministerstwie Skarbu w Wiedniu.

Pełnomocnicy ci, po wzajemnem okazaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za właściwe, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

1) Przedmiot niniejszej umowy stanowią:

a) w odniesieniu do postanowień artykułów 2 — 12, pobierane przez Państwo (Związek) oraz inne publiczno-prawne związki terytorjalne bezpośrednie podatki, obecne i przyszłe, od przychodu, dochodu, majątku lub od przemysłu (zajęcia) oraz wszelkiego rodzaju dodatki do tych podatków,

b) w odniesieniu do postanowień artykułu 13, pobierane przez Państwo (Związek) oraz inne publiczno-prawne związki terytorjalne publiczne daniny wraz z wszelkiego rodzaju dodatkami, pobieranymi łącznie z temi podatkami, z wyłączeniem ceł i podatków spożywczych; podatku od obrotu i podatku od zbytku nie uważa się za podatek spożywczy.

2) Ministrowie Skarbu obu umawiających się Państw wyjaśnią we wzajemnem porozumieniu wątpliwości co do tego, czy pewna danina należy do wspomnianych rodzajów danin.

3) Postanowienia ustępu (1) lit. a) tyczą się obywateli polskich i austriackich, jednakże zastosowanie tych postanowień odnośnie do innych podatników zastrzega się w poszczególnych przypadkach porozumieniu Ministrów Skarbu obu umawia-

VERTRAG

zwischen der Republik Oesterreich und der Republik Polen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern, sowie über Rechtshilfe in Abgabensachen.

Die Republik Oesterreich

und

Die Republik Polen

haben, von dem Wunsche geleitet, auf dem Gebiete der direkten Steuern die Doppelbesteuerung zu vermeiden, sowie die Rechtshilfe in Abgabensachen anzubahnen, beschlossen, einen Vertrag abzuschliessen. Zu diesem Zwecke haben als Bevollmächtigte ernannt:

der Bundespräsident der Republik Oesterreich:

Herrn Dr. Alfred KEMPF, Sektionschef im Bundesministerium für Finanzen in Wien
und Herrn Dr. Rudolf EGGER, Ministerialrat im Bundesministerium für Finanzen,

der Präsident der Republik Polen:

Herrn Juliusz ŁUKASIEWICZ, ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister der Republik Polen in Wien und
Herrn Edward WERNER, Abteilungsvorstand im Finanzministerium in Warschau.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese als richtig befunden haben, folgendes vereinbart:

Artikel 1.

1) Gegenstand dieses Vertrages sind,

a) insoweit die Bestimmungen der Artikel 2—12 in Betracht kommen, die vom Staate (Bunde) und von sonstigen öffentlich-rechtlichen Gebietskörperschaften erhobenen gegenwärtigen und zukünftigen direkten Steuern vom Ertrag, Einkommen, Vermögen und vom Gewerbebetriebe (Berufsbeschäftigung) sowie Zuschläge aller Art zu den erwähnten Steuern,

b) insoweit die Bestimmungen des Artikels 13 in Betracht kommen, die vom Staate (Bunde) und sonstigen öffentlich-rechtlichen Gebietskörperschaften erhobenen öffentlichen Abgaben, sowie die einheitlich mit diesen Abgaben erhobenen Zuschläge, ausschliesslich der Zölle und Verbrauchsabgaben; die Umsatz — und Luxussteuer gilt dabei nicht als Verbrauchsabgabe.

2) Zweifel über die Zugehörigkeit einer Abgabe zu den genannten Abgabenarten werden die beiderseitigen Finanzminister einvernehmlich klären.

3) Die im ersten Absatze unter Buchstabe a) genannten Bestimmungen beziehen sich auf österreichische und polnische Staatsangehörige, doch bleibt ihre Anwendung auf andere Steuerträger einer Vereinbarung der beiderseitigen Finanzmini-

jących się Państw; postanowienia ustępu (1) lit. b) tyczą się wszystkich podatników bez względu na ich przynależność państwową.

Artykuł 2.

1) Przychód i dochód z majątku nieruchomego łącznie z przychodem (dochodem) z dzierżawionego gospodarstwa rolnego i leśnego podlegają podatkowi bezpośredniemu wyłącznie w tem Państwie, w którym znajduje się ten majątek.

2) Powyższa zasada ma zastosowanie również do zabezpieczonych na nieruchomościach wierzytelności hipotecznych i do innych w ten sposób zabezpieczonych praw.

3) Postanowienia zawarte w ustępach (1) i (2) mają zastosowanie także i wówczas, gdy przychód (dochód) osiągnięty został w wykonywaniu przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego.

Artykuł 3.

1) Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, nie wyłączając przedsiębiorstw bankowych, ubezpieczeniowych i komunikacyjnych z wyjątkiem jednak przedsiębiorstw komunikacji lotniczej, jak również przychody i dochody tych przedsiębiorstw podlegają podatkowi bezpośredniemu wyłącznie w tem Państwie, w którym znajduje się zakład służący do wykonywania przedsiębiorstwa.

2) Za zakłady uważa się zakład główny, zakłady filjalne, zakłady wytwórcze (fabryki), biura, miejsca zakupów i sprzedaży, stałe składy towarów, wogóle wszelkie inne trwałe urządzenia do prowadzenia przedsiębiorstwa przez przedsiębiorcę, spółnika lub stałego zastępcę.

3) W przypadku, gdy zakłady jednego i tego samego przedsiębiorstwa znajdują się na obszarze obu umawiających się Państw, wówczas podatki bezpośrednie pobiera się w każdym Państwie jedynie w miarę działalności znajdującego się w tem Państwie zakładu.

4) Ministrowie Skarbu obu umawiających się Państw mogą porozumieć się co do wydania postanowień dotyczących odpowiedniego podziału przychodu i dochodu takich przedsiębiorstw.

5) Narówni z przedsiębiorstwami zarobkowymi traktuje się udziały w przedsiębiorstwach o charakterze spółek, z wyjątkiem uzewnętrzniionych w papierach wartościowych udziałów w gwarectwach, spółkach akcyjnych i spółkach komandytowo-akcyjnych.

6) Rządowi Polskiemu pozostaje zastrzeżone prawo opodatkowania podatkami bezpośrednimi wykonywanego — bez utrzymywania zakładu handlowego — skupu zawodowego w celu odprzedaży wewnątrz Państwa lub na wywóz zagranicę surowców krajowych, produktów rolnictwa i leśnictwa oraz zwierząt domowych, drobiu, tudzież innych towarów, — określonego nazwą „skup zawodowy” w polskiej ustawie o państwowym podatku przemysłowym w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110). Przepis niniejszy nie narusza austriackiego opodatkowania w myśl poprzednich ustępów.

ster von Fall zu Fall vorbehalten; die unter Buchstabe b) genannten Bestimmungen gelten für alle Steuerträger ohne Rücksicht auf ihre Staatsangehörigkeit.

Artikel 2.

1) Erträge, Einkommen aus unbeweglichem Vermögen einschliesslich der Erträge (Einkommen) aus gepachteter Land — und Forstwirtschaft, werden nur in dem Staate zu den direkten Steuern herangezogen, in dem sich das Vermögen befindet.

2) Dieser Grundsatz gilt auch für die auf Grundstücken sichergestellten Hypothekarforderungen und andere in gleicher Art sichergestellte Rechte.

3) Die Bestimmungen der Absätze (1) und (2) gelten auch dann, wenn der Ertrag (Einkommen) in Ausübung eines Handels — oder Gewerbebetriebes erworben wurde.

Artikel 3.

1) Handels — und Gewerbebetriebe einschliesslich der Bank—Versicherungs—und Verkehrsunternehmungen, jedoch mit Ausschluss der Luftschiffahrtunternehmungen, sowie Erträge und Einkommen daraus, werden zu den direkten Steuern nur in dem Staate herangezogen, in welchem eine Betriebsstätte zur Ausübung der Unternehmung unterhalten wird.

2) Als Betriebsstätten gelten die Hauptanstalt, die Zweigniederlassungen, Produktionsstätten (Fabriken), Büros, Ein- und Verkaufsstellen, ständige Warenlager, sowie sonstige ständige Geschäftseinrichtungen zur Ausübung des Betriebes durch den Unternehmer, Teilhaber oder ständigen Vertreter.

3) Befinden sich Betriebsstätten desselben Unternehmens in den Gebieten beider Vertragsstaaten, so soll die Heranziehung zu den direkten Steuern in jedem Gebiete nur nach Massgabe des von der inländischen Betriebsstätte aus stattfindenden Betriebes erfolgen.

4) Die Finanzminister der beiden Staaten können Bestimmungen über eine angemessene Aufteilung der Erträge und Einkommen solcher Unternehmungen vereinbaren.

5) Wie Erwerbsunternehmungen sind auch Beteiligungen an gesellschaftlichen Unternehmungen zu behandeln, mit Ausnahme der durch Wertpapiere verkörperten Beteiligungen an Gewerkschaften, Aktiengesellschaften und Kommanditgesellschaften auf Aktien.

6) Es bleibt der polnischen Regierung unbenommen, den ohne Unterhalten einer Betriebsstätte gewerbmässig ausgeübten Einkauf von inländischen Rohstoffen, von Erzeugnissen der Land — und Forstwirtschaft, von Haustieren, Geflügel und anderen Waren in der nach dem polnischen Gesetze über die staatliche Gewerbesteuer in der Fassung der Kundmachung des Finanzministers von 27. Jänner 1932. Gesetzblatt Stück 17, Nr. 110, mit dem Worte Zusammenkauf (skup zawodowy) bezeichneten Form, sofern dieser Einkauf zum Zwecke des Wiederverkaufes oder der Ausfuhr erfolgt, der direkten Besteuerung zu unterwerfen. Dadurch wird

7) Przedsiębiorstwa komunikacji lotniczej podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tem Państwie, w którym znajduje się ich faktyczne kierownictwo.

Artykuł 4.

Zajęcia zawodowe i inne zatrudnienia o cechach zarobkowych nie wyłączając wolnych zawodów, jak również przychody i dochody z tych zajęć podlegają podatkowi bezpośredniemu wyłącznie na obszarze tego Państwa, w którym działalność jest wykonywana ze stałego ośrodka. O ile stałe ośrodki znajdują się na obszarze obu Państw, mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ustępów (3) i (4) artykułu 3.

Artykuł 5.

1) Uposażenia służbowe (pobory, płace i inne wynagrodzenia za pracę), które są wypłacane z tytułu istniejącego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, podlegają podatkowi bezpośredniemu tylko w tem Państwie, w którym działalność, podlegająca wynagrodzeniu, jest wykonywana; o ile działalność ta wykonywana jest na obszarze obu umawiających się Państw lub i na innych obszarach, wówczas opodatkowanie następuje według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do pobierania uposażenia. Zaopatrzenia emerytalne, ubezpieczeniowe i t. p., które są wypłacane z tytułu byłego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tem Państwie, w którym ma miejsce zamieszkania osoba uprawniona do pobierania tych zaopatrzeń. W przypadku podwójnego miejsca zamieszkania mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ustępu (2) artykułu 8.

2) Uposażenia służbowe i wszelkiego rodzaju zaopatrzenia emerytalne, wypłacane z kas publiczno-prawnych związków terytorjalnych, podlegają podatkowi bezpośredniemu wyłącznie w tem Państwie, z którego one płyną.

Artykuł 6.

Specjalny podatek od tantiem i z wszelkich innych wynagrodzeń, nie będących przychodem z tytułu stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, wypłacanych osobom wchodzącym w skład władz spółek i innych zrzeszeń (podatek od przychodu z tantiem), pobiera tylko to Państwo, na którego obszarze znajduje się faktyczne kierownictwo spółki akcyjnej lub innego zrzeszenia.

Artykuł 7.

Podatek od kapitałów lub rent z przychodów z lokaty kapitałów ruchomych, w szczególności z procentów i przychodów z wkładów oszczędnościowych, z niezabezpieczonych hipotecznie wierzytelności, z obligacji, z wkładów na rachunek bieżący i z wszelkiego rodzaju papierów wartościowych pobiera jedynie to Państwo, na którego obszarze dłużnik ma miejsce zamieszkania albo na którego obszarze znajduje się miejsce faktycznego kierownictwa osoby prawnej, o ile dłużnikiem jest osoba prawna.

Artykuł 8.

1) W przypadku, gdy nie mają zastosowania postanowienia poprzednich artykułów, obywatele

die den vorangehenden Absätzen entsprechende österreichische Besteuerung nicht berührt.

7) Luftschiffahrtunternehmen unterliegen der Besteuerung nur in dem Staate, in dem sich die tatsächliche Leitung der Unternehmung befindet.

Artikel 4.

Berufsbeschäftigungen und andere Berufstätigkeiten einschliesslich der freien Berufe sowie Erträge und Einkommen daraus werden zu den direkten Steuern nur auf dem Gebiete jenes Staates herangezogen, in welchem die Tätigkeit von einem festen Mittelpunkt aus stattfindet. Befinden sich in beiden Staatsgebieten feste Mittelpunkte, so finden die Bestimmungen des Artikels 3, Absätze (3) und (4), entsprechende Anwendung.

Artikel 5.

1) Dienstbezüge (Gehalte, Löhne und sonstige Arbeitsentlohnungen), die für ein bestehendes Dienst- oder Lohnverhältnis ausgezahlt werden, sind zu den direkten Steuern nur in dem Staate heranzuziehen, in dem die entlohnte Tätigkeit ausgeübt wird; erstreckt sich diese Tätigkeit auf beide oder mehrere Staatsgebiete, so richtet sich die Besteuerung nach dem Wohnsitz des Bezugsberechtigten. Ruhegehälter, Versorgungsbezüge u. dgl., die für ein bestandenes Dienst- oder Lohnverhältnis ausgezahlt werden, unterliegen der Besteuerung nur in dem Staate, in dem der Bezugsberechtigte seinen Wohnsitz hat. Bei doppeltem Wohnsitz finden die Bestimmungen des Artikels 8, Absatz (2), Anwendung.

2) Dienstbezüge und Ruhegehälter aller Art, die aus den Kassen öffentlich-rechtlicher Gebietskörperschaften gezahlt werden, unterliegen den direkten Steuern nur im Staate, aus dem sie fließen.

Artikel 6.

Die besondere Abgabe von Tantiemen und allen anderen Bezügen, die sich nicht als Einkünfte aus einem Dienst- oder Lohnverhältnis darstellen und den Mitgliedern des leitenden Vertretungsorgans von Aktiengesellschaften und anderen Körperschaften ausgezahlt werden, (Ertragssteuer von Tantiemen) steht nur dem Staate zu, auf dessen Gebiet sich die tatsächliche Leitung der auszahlenden Körperschaft befindet.

Artikel 7.

Die Kapitalertrag — oder Rentensteuer von Einkünften aus der Anlage beweglichen Kapitalvermögens, insbesondere von Zinsen und Erträgen aus Spareinlagen, nichthypothekierten Forderungen, Obligationen, Einlagen in laufender Rechnung und Wertpapieren aller Art steht dem Staate zu, auf dessen Gebiet der Schuldner seinen Wohnsitz oder, wenn er eine juristische Person ist, den Sitz der tatsächlichen Leitung hat.

Artikel 8.

1) Soweit nicht die Bestimmungen der vorangehenden Artikel Anwendung zu finden haben,

polscy i austriacy podlegają podatkowi bezpośredniemu tylko w tem Państwie, w którym mają zamieszkanie, względnie w braku zamieszkania — pobyt.

2) O ile miejsce zamieszkania znajduje się w obu Państwach, wówczas podatnik podlega opodatkowaniu w każdym z tych Państw tylko od tej części podstawy opodatkowania, która odpowiada stosunkowi trwania pobytu w okresie miarodajnym dla wymiaru podatku, przyczem pobyt poza obszarem obu umawiających się Państw, należy uważać za pobyt w tem Państwie, którego przynależność posiada podatnik. O ile jedno z miejsc zamieszkania jest wyłącznym miejscem zamieszkania rodziny podatnika, wówczas opodatkowaniu w tem Państwie podlega co najmniej połowa podstawy wymiaru podatku. W odniesieniu do osób, które mają miejsce zamieszkania również i poza obszarem obu umawiających się Państw, Ministrowie Skarbu mają dla poszczególnych przypadków ustalić specjalne normy. Opodatkowanie spadków wakujących następuje według przynależności państwowej spadkodawcy.

3) Za miejsce zamieszkania w rozumieniu niniejszej umowy uważa się to miejsce, gdzie podatnik ma mieszkanie wśród okoliczności, uzasadniających domniemanie, że ma on zamiar utrzymania tego mieszkania.

Artykuł 9.

Przy wymiarze stałego podatku majątkowego mają odpowiednie zastosowanie ustalone w poprzednich artykułach zasady co do podatku dochodowego.

Artykuł 10.

1) Poprzednie postanowienia mają odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do osób prawnych z tem, że za ich miejsce zamieszkania należy uważać miejsce faktycznego kierownictwa.

2) Prawo jednak włączenia przychodów, określonych w artykule 2, do podstawy wymiaru podatku przypadającego od osób prawnych, nie zostaje naruszone, chyba że przychody te należą do zakładu znajdującego się na obszarze drugiego Państwa.

Artykuł 11.

Niniejsza umowa nie ma zastosowania przy opodatkowaniu handlu obnośnego, rozwożnego i jarmarcznego; opodatkowanie to następuje w każdym Państwie według własnego ustawodawstwa.

Artykuł 12.

Celem uniknięcia podwójnego opodatkowania w przypadkach, które nie zostały wyraźnie przewidziane w niniejszej umowie, oraz celem usunięcia wątpliwości przy wykładni poszczególnych jej postanowień jak również trudności przy ich wykonaniu, jako też celem osiągnięcia jednolitego postępowania w poszczególnych przypadkach, Ministrowie Skarbu obu umawiających się Państw porozumiają się co do wydania odpowiednich zarządzeń, odpowiadających intencji niniejszej umowy.

Artykuł 13.

Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnej pomocy prawnej przy wymiarze danin

werden die österreichischen und polnischen Staatsangehörigen zu den direkten Steuern nur in dem Staate herangezogen, in welchem sie ihren Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen ihren Aufenthalt haben.

2) Besteht ein Wohnsitz in beiden Staaten, so wird der Steuerpflichtige in jedem der beiden Staaten nur mit dem Teile der Besteuerungsgrundlage zur Steuer herangezogen, der dem Verhältnis der Aufenthaltsdauer während des für die Besteuerung massgebenden Zeitraumes entspricht. Dabei ist ein Aufenthalt ausserhalb der vertragsschliessenden Staaten als Aufenthalt in dem Staate anzurechnen, dessen Staatsangehörigkeit der Steuerpflichtige besitzt. Ist einer dieser Wohnsitze der ausschliessliche Familienwohnsitz des Steuerpflichtigen, so ist im Staate dieses Wohnsitzes zumindest die Hälfte der Besteuerungsgrundlage der Steuer zu unterwerfen. Für Personen, die ausserhalb der Vertragstaaten noch einen weiteren Wohnsitz haben, können die Finanzminister von Fall zu Fall eine besondere Regelung treffen. Für die Besteuerung ruhender Erbschaften ist die Staatsangehörigkeit des Erblassers massgebend.

3) Einen Wohnsitz im Sinne dieses Vertrages hat jemand dort, wo er eine Wohnung unter Umständen innehat, die auf die Absicht der Beibehaltung einer solchen schliessen lassen.

Artikel 9.

Für die laufende Vermögenssteuer gelten die sich nach den vorangehenden Artikeln für die Einkommensbesteuerung ergebenden Grundsätze sinngemäss.

Artikel 10.

1) Die vorstehenden Bestimmungen finden auf juristische Personen sinngemäss mit der Massgabe Anwendung, dass an Stelle des Wohnsitzes der Sitz der tatsächlichen Leitung zu treten hat.

2) Die Einbeziehung von Erträgen der im Artikel 2 genannten Art in die Besteuerung juristischer Personen wird dadurch nicht berührt, sofern solche Erträge nicht einer Betriebsstätte im anderen Staate zugehören.

Artikel 11.

Der gegenständliche Vertrag bezieht sich nicht auf die Besteuerung des Hausier- und Wandergewerbes und des auf Jahrmärkten ausgeübten Handels; diese Besteuerung richtet sich in beiden Staaten nach der inländischen Gesetzgebung.

Artikel 12.

Zur Vermeidung der Doppelbesteuerung in jenen Fällen, welche in diesem Vertrage nicht ausdrücklich geregelt sind, und zur Beseitigung von Zweifeln über die Auslegung einzelner Bestimmungen des Vertrages und von Schwierigkeiten der Durchführung der Vertragsbestimmungen, sowie zur Erzielung eines übereinstimmenden Vorgehens in Einzelfällen, werden die Finanzminister der beiden Staaten miteinander behufs Erlassung geeigneter Verfügungen im Geiste dieses Vertrages in Verbindung treten.

Artikel 13.

Die beiden Staaten werden sich bei der Bemessung von öffentlichen Abgaben, sowohl im Ve-

publicznych zarówno w postępowaniu wymiarowem jak i odwoławczem, jako też przy skutecznianiu doręczeń. Obydwa Państwa będą sobie udzielały wzajemnej pomocy prawnej również i przy przymusowem ściąganiu danin. Ministrom Skarbu obu umawiających się Państw zastrzeżę się ustalenie w drodze szczególnych porozumień przepisów wykonawczych w tym względzie, w szczególności postanowień co do zakresu pomocy prawnej przy przymusowem ściąganiu danin, co do użycia przytem środków i organów, jak również co do przekazywania ściąganych należności i co do przechowywania podlegających ściąganiu należności.

Artykuł 14.

1) Niniejsza umowa będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie w możliwie najkrótszym czasie.

2) Niniejsza umowa wchodzi w życie w czternaście dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i ma zastosowanie do danin przypadających począwszy od 1 stycznia 1932 r.

3) Niniejsza umowa będzie obowiązywać tak długo, dopóki jedno z umawiających się Państw jej nie wypowie; o ile wypowiedzenie nastąpi najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem roku kalendarzowego, wówczas umowa traci moc obowiązującą z końcem tegoż roku kalendarzowego, w przeciwnym razie z końcem następnego roku kalendarzowego.

Na dowód czego pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę w Wiedniu w dniu dwudziestego drugiego kwietnia tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego roku w dwóch równobrzmiących oryginałach w języku polskim i niemieckim, przyczem oba teksty są w równym stopniu autentyczne.

Za Rzeczpospolitą Polską:

*J. Łukasiewicz
Edward Werner*

Za Republikę Austriacką:

*Dr. Alfred Kempf
Dr. Rudolf Egger*

PROTOKÓŁ KONCOWY.

Przy podpisaniu umowy zawartej dnia dzisiejszego między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisani pełnomocnicy zgodzili się na następujące postanowienie:

O ile w Rzeczypospolitej Polskiej w miejsce obecnego podatku przemysłowego od obrotu w życie podatek od obrotu oparty na zasadach jednorazowego poboru podatku za późniejsze fazy obrotów oraz podatku wyrównawczego przy wwozie towarów, to ten podatek od obrotu nie będzie podpadał pod postanowienia niniejszej umowy.

Wiedeń, dnia 22 kwietnia 1932 r.

*J. Łukasiewicz
Edward Werner
Dr. Alfred Kempf
Dr. Rudolf Egger*

ranlagungs — als im Rechtsmittelverfahren, sowie bei der Vornahme von Zustellungen Rechtshilfe leisten. Sie werden sich auch bei der Eintreibung von Abgaben gegenseitig Rechtshilfe gewähren. Die Bestimmungen über die Durchführung, insbesondere Bestimmungen über den Umfang der Eintreibungsrechtshilfe, die dabei zu verwendenden Mittel und Organe sowie über die Abfuhr von Vollstreckungserlösen und über die Umrechnung der einzutreibenden Beträge bleiben besonderen Uebereinkommen der beiderseitigen Finanzminister vorbehalten.

Artikel 14.

1) Dieser Vertrag soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen ehestmöglich in Warschau ausgetauscht werden.

2) Der Vertrag tritt 14 Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und findet auf Abgaben, die die Zeit vom 1. Jänner 1932 an betreffen, Anwendung.

3) Dieser Vertrag soll solange in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragsschliessenden Staaten gekündigt wird; erfolgt die Kündigung spätestens 6 Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres, verliert der Vertrag für das nächstfolgende, andernfalls für das zweitfolgende Kalenderjahr seine Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten den vorliegenden Vertrag in Wien am zweiundzwanzigsten April eintausend neunhundert zweiunddreissig in zwei gleichlautenden Urschriften in deutscher und polnischer Sprache unterfertigt, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Republik Oesterreich:

*Dr. Alfred Kempf
Dr. Rudolf Egger*

Für die Republik Polen:

*J. Łukasiewicz
Edward Werner*

SCHLUSSPROTOKOLL.

Bei der Unterzeichnung des zwischen der Republik Oesterreich und der Republik Polen am heutigen Tage abgeschlossenen Vertrages zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern, sowie über Rechtshilfe in Abgabensachen, haben sich die unterzeichneten Bevollmächtigten über Nachstehendes geeinigt:

Wenn in der Republik Polen an Stelle der jetzigen Gewerbesteuer vom Umsatz eine nach den Grundsätzen der Phasenpauschalierung und Ausgleichbelastung bei der Einfuhr aufgebaute Umsatzsteuer treten wird, so wird diese Umsatzsteuer aus dem Rahmen dieses Vertrages fallen.

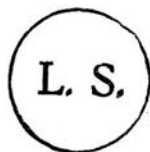
Wien, am 22 April 1932.

*J. Łukasiewicz
Edward Werner
Dr. Alfred Kempf
Dr. Rudolf Egger*

Zaznajomiwszy się z powyższą umową i protokołem końcowym, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 31 stycznia 1933 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Beck*

705.

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 listopada 1933 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisanej w Wiedniu wraz z protokołem końcowym dnia 22 kwietnia 1932 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 14 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisanej w Wiedniu wraz z protokołem końcowym dnia 22 kwietnia 1932 r. nastąpiła w Warszawie w dniu 7 listopada 1933 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

706.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 listopada 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie (ustawie) Lubelskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. w sprawie statutów towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz zmiany statutów instytucji kredytowych, zatwierdzonych w drodze ustawodawczej przez b. władze zaborcze (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 326), zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się Lubelskiemu Towarzystwu Kredytowemu Miejskiemu w Lublinie na następujące zmiany w jego statucie (ustawie):

1) § 16 otrzymuje obecnie brzmienie następujące:

„§ 16. Należne Towarzystwu corocznie sumy będą wnoszone w dwóch półrocznych terminach równymi ratami zgóry, gotowizną, lub ubiegłymi kuponami i wylosowanymi listami zastawnymi, przy-

czem część raty, przeznaczona na umorzenie, może być w ciągu 6 tygodni od dnia płatności raty wnoszona w listach zastawnych niewylosowanych Towarzystwa o tem samym oprocentowaniu i tej samej serii, w jakich udzielona została pożyczka, podług wartości nominalnej tych listów.”;

2) § 41 uzupełnia się następującymi ustępami końcowymi:

„Ogólne Zebranie na wniosek Dyrekcji i Komitetu Nadzorczego Towarzystwa może uchwalić w drodze wyjątku, na przeciąg czasu nie dłuższy niż rok jeden, zawieszenie losowania listów zastawnych tego Towarzystwa i wycofanie z obiegu tych listów w drodze wykupu w terminach określonych w niniejszym statucie (ustawie). Uchwała taka winna być zatwierdzona przez Ministerstwo Skarbu.

Suma ogólna listów zastawnych, wycofanych z obiegu bądź w drodze losowania, bądź w drodze wykupu, powinna wynosić co najmniej sumę, która ma być umorzona, zgodnie z przepisami niniejszego statutu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*